

Միպիւ

Ծովուն

Մութ գիշերին լռության մեջ խորասույգ,
Պատուհանիս առջև նստած կ'երագեմ,
Լայնածավալ ծովն հոն փրոված է անհույզ.
Ալիքներու հեծյունն հագիվ կը լըսեմ.

Սակայն կ'զգամ լուռ թավալումը ջուրին,
Դեպի անհուն, դեպի անձիր ավիւնքներ,
Անոր գաղտնի օրորումները խորին,
Խրոտվքն անոր ալուցքին մեջ եռուզեռ:

Ու կը նայիմ իմ հոգվույս խորն հուսահատ
Որ անհատակ ծովուն այնքան կը նմանի.
Երանի՛ր քեզ, կ'ըսեմ, օ՛ ծով, որ ազատ
Կը հետևիս հովին որ գքեզ կը տանի:

1912